

Zámboi Soma és
dr. Fazekas Rita,
a Házasság Hete arcai

A lánykérés
fehér lovon,
hercegi jelmez-
ben történt

A megtalált út...

A statisztikák szerint nem divat ma az elköteleződés. Nem, pedig kutatások bizonyítják: egy férfi és egy nő szerelmének az alapja, a váza, a ki- és beteljesedése, megkoronázása a házasság. Erre az angolok két évtizede föl-hívták a figyelmet, azóta tartanak négy kontinensen több mint húsz országban házasság hetét. Itthon, a párkapcsolat szentesített – esküvel pecsételt – formájára Zámboi Soma és dr. Fazekas Rita, a házasság hetének ez évi arcai hívják föl a figyelmet. De kik is ők valójában?

Egy házaspárt, egy családot úgy lehet a legjobban bemutatni, ha időt töltünk velük. De mit észlelhet a bohémnek tartott színész és a komoly jogi doktor életéből a kívülálló? Lát mosolyt és elkomorulást. Összebújást és széthúzást. Könnyet. Viccelődést. Büszkeséget. Tétovázást. És hall egyszerre kimondott mondatokat meg ellentmondást. Hallja, hogy egymás szavába vág: „Most én beszélek!”, mire a válasz: „Jó, akkor én el is me-

hetek.” Egy szemvillanás. A feleség a férj combjára csap, az hangosan kacag, magához öleli, arcon csókolja. Normális gesztusok, testbeszéd, mimika és szavak, egymásnak örök hűséget esküdtek közt.

ROHANÁS, LASSÍTÁS

Soma, Rita és a három gyerek – Doma (14), Zala (12), Maja (4) – a hét közepén, késő este ért haza egy négynapos családi síelésből. Azt mondják, emiatt két napja

örültekháza van, az utazás és hazatérés nyomai mindenütt: cipők, ruhák, vastag pulcsik, kesztyűk, de nem volt idő pakolászni, alvás előtt mindenki a másnapra – munkára, iskolára – koncentrált.

– A reggeli készülődés sokszor zűrös, a surlódások, összezörrenések induláskor kézzelfoghatóbbak – fogalmaz Rita, én pedig hozzáteszem, így van ez minden családban, nem csak azoknál, akik a Házasság hetének arcai, akik példaképei egy országnak. Soma sorolja a reggel hallható kulcsmondatokat: „Hol a kocsi kulcsa?” „Húzd a cipőd!” „Vegyél melegebb kabátot!” „Bepakoltad az uzsonnád?” „Indulás, elkészünk!”

Mintha magunkat vagy a szomszédot hallanám, és megértem, miért lett Zámboi Soma és Fazekas Rita házasság heti mottója: „Éltető sodrásban!” Mert mindannyian abban élünk.

– Két napja zűrös az élet, pótolni kell az elmaradt feladatokat. Iskola, óvoda, Zala lebetegedett, a férjem a szinkronba rohan, én mediációt tartok, de este együtt

leszünk. Nagy áldás, hogy a szüleink és régi óvó néink segítségére mindig számíthatunk – hallom Ritától.

A családi naptár tele, három gyerek mozgatója, a munka jó logisztikai készséget kíván. Maja óvodás, a két kamasz fiú sportol, Doma evez, Zala versenyszerűen tornázik, heti nyolc edzése van, négyévesen kezdte, és magasra tette a lécet, felnőtteket meghazudtoló a kitartása.

– Jogi egyetemet végeztem, de már nem ügyvédként dolgozom, hanem mediátor vagyok. A férjem, a gyerekeim mellett ez az életem, a hobbim – kezdi a feleség. – A mediáció számomra életszemlélet, nem csupán tárgyalási technika, alternatív konfliktuskezelési módszer. Nálam családi, baráti körben, mindenütt alap hozzáállás a jót látni, bátorítani, megerősíteni, nyíltan kommunikálni. Empátiára, toleranciára, kompromisszumra töreksem, nem ítélek, érdekel a másik álláspontja. Változást hoz az emberekben a megerősítés, a fejlesztés, hiszen általában nem így szocializálódunk.

Rita egyik szervezője a „Mennyit érsz?” rendezvénysorozatnak, melyet március 21–24. közt rendeznek a Névtelen Utak Alapítvánnyal, ahol önkéntesként az emberkereskedelmen belül, a prostitúció áldozatainak rehabilitációjával és reintegrációjával foglalkozik.

– Kell megtartó közösség, valódi segítség az emberkereskedelem megállításához. Kell támogatás a jóhiszemű lányoknak, nőknek, akik akarataukon kívül lettek áldozattá, prostituálttá, és áldozatként drog-, alkohol-, gyógyszer-, vagy kábítószerfüggők. A rendezvény és interaktív kiállítás célja a társadalom érzékenyítése, szemléletformálása, hogy az emberek értsék meg az áldozattá válás folyamatát, segítsék az abból való kitörést, felépülést. És cél még az e területen tevékenykedő állami, egyházi és civil szervezetek együttműködésének kialakítása, fejlesztése – mondja a lelkes önkéntes.

TANÍTÁS, ELOSONÁS

Soma szakmáját tekintve színművész. Sokat szinkronizál, és már nem hiányozna neki annyira a világot jelentő deszkák, mert fontosabb lett a család. Aki a hangkölszónás művészete mellett tanít – mert teológiát is hallgatott –, és ha úgy adódik, hajóskapitány, vagy épp navigátor valamelyik tengeren.

– Mi is sokféle szaladunk, mint bárki más, több dologban próbálunk teljes emberként helytállni. A stúdióbeli munka után jó elmélkedni a Dél-Pesti Golgota Keresztény Gyülekezetben, ahová öt

éve járunk. Jó a lelki szolgálat, öröm, ha más felekezetek hívnak tanítani, de sem munka, sem szolgálat nem vehet el minőségi időt a családtól – szögezi le Soma, majd így folytatja: – Számomra szolgálat a tanítás, ha fiatal férfiakkal arról beszélgetünk, milyen egy jó apa, családfő, hogyan lehet egy házasságot széppé tenni. A lelki szolgálatban főként az addikciókkal foglalkozom. Alkoholizmus, drog-, játék- és pornófüggőség. Ezek milliók életét keserítik meg, családokat zúznak szét értelmetlenül. Öröm, ha valaki megérti az Evangélium segítségével, hogy az élet értelmét nem az efféle örömeik adják. Évek óta szervezek hajós zárandokutat Pál Apostol nyomában, Rómától Jeruzsálemig címmel, ami segít az útkeresőknek. Hiszem, Jézus tanítását csak lelkiismereti, természeti és történelmi úton ismerheti meg igazán az ember – mondja mély meggyőződéssel, aztán egy másfajta ünnepről beszél. – És ünnep a hétköznap, amikor Ritussal elosonunk, szabadon, kettesben, időt teremtve magunknak. Letesszük a gyerekeket, és ha megengedi a naptár, a teendő, lógunk egyet. Jó reggel összenézni, kimondani: szép az idő, és egyre gondolni! Jó a bringát földobni

a kocsni tetejére, megcélozni a Börzsönyt, tekerni négy-öt órát, ebédelni az erdőszélen, és vidáman visszaérni az oviba zárás előtt. És jó tangózni néha. Jó egy mozi, egy uszoda, szauna is, kellene az ilyen napok minden párnak legalább havonta egyszer – mondja, aztán a szüleikről beszél, akik két-három napra is boldogan vállalják az unokákat.

ÚTKERESÉS, TALÁLKOZÁS

Rita és Soma nagyon más körülmények közül érkeztek, és más utat jártak be felnőtté válásukig, talán ezért egészítik ki egymást jól, immár tizennyolcadik éve.

Soma Szolnokon nőtt föl, szerető családban. Négy csecsemő elvesztése után mint egyetlen gyermeket óvták, de következetes szigorral nevelték a szülei. Talán nem véletlen, hogy tizennyolc évesen törésként élte meg a változást: a fővárosi létet, a kollégiumot, azt, hogy ott találja magát a budai és pesti vagányok közt.

– Rosszul éreztem magam a Színművészetin, mást vártam, naiv vidéki voltam. Ott szembesültem dolgokkal, és nem voltam elég erős, hogy ellentmondjak a cuccozásnak. Egyszerű vidéki srác voltam, nem fogadtak be, talán lenéztek... Közé-

Apának szorongva valótam be, a srác koleszos és fiatalabb, el is nevezte hajléktalan óvodásnak.

PELION TÉLI EXTRA
Hétfőtől péntekig, wellness használattal, Tapolca március végéig
MÁR 12 800 FT / FŐ / ÉJ ÁRTÓL,
TAVASZI HOSSEÚ HÉTVEGÉK
Ünnepi ételekkel, családi programokkal, gyermekbaráttal
A MÁRCIUS 28-1 ÉS A HÍVÁRTI HÉTVEGÉN MÁR
ELŐFELÁLLÁS ÁRÁVAL.

Az árak foglaltság függvényében változnak.

Információ és megkönyvités: 8300 Tapolca, Kőtelepesség tér 10.

Tel: +36 (87) 813 102; +36 (87) 813 100

hotel.pelion@hunguesthotel.hu • www.hotelpelion.hunguesthotels.com

Tengeren, a kapitány ölelésében a család

Soma harcol az emberkereskedelem és a prostitúció ellen

jük akartam tartozni, és a befogadásért sok szégyenletes dologba belementem, verődtem a csapattal, ittunk, csajoztunk, drogoztunk, mégsem találtam a helyem. Tiszta perceimbem tudtam, nem vagyok jó vágányon – sóhajt. – Amikor kilencvennyolc februárjában Ritussal a négyeshatos villamoson összeláloztunk, nagyon rossz állapotban voltam, mezítláb utaztam, és az állatkertbe készültem...

– Ezt az egymásba botlást még megelőzte két 1956 tiszteletére rendezett szavölversenyen történő találkozás az akkor még középiskolás Somával, aki megnyerte mindkét versenyt, melyeken én szervezőként voltam jelen – helyesbít Rita, aki egy budai kerületben nőtt fel két húgával együtt, szintén szeretetteli, ép családban, és aki középiskola után jogot tanult, és nem voltak kilengései. – Az a harma-

dik találkozás volt, amikor Soma a villamoson kitette a lábát, és én megbotlottam benne. Ő akkor tizenkilenc, én huszonegy éves voltam – mondja Rita.

– Nem tettem ki, te rúgtál belém! – vágja rá Soma, és nevetnek, majd egyszerre mondják: „Én erre máig jól emlékszem!”

A fiatalok első randevúja is abnormális időben, vasárnap reggel hétkor, a Moszkva téri gomba alatt volt.

– Nem találtunk napközben szabad órát, Soma éjszakába nyúlóan próbált, bulizott, én bejártam az egyetemre, és hetente kétszer dolgoztam egy ügyvédi irodában, hát maradt a hajnal, kutyasuliba menet. Járnunk kezdünk. És én tudtam, a szüleimnek határozott elképzelése van arról, milyen párt látnának szívesen mellettem. Egy szakítás után édesapám nekem is elmondta: idősebb, egzisztenciával rendelkező, komoly jogászt képzel mellem. De Soma az édesanyámmal találkozott először, aki meglepetésemre azonnal a szívébe zárta a nyíltságáért, őszinteségéért. Apának szorongva vallottam be, hogy járok egy sráccal, aki koleszos, fiatalabb, színi növendék, és egzisztenciáról szó sincs. El is nevezte Somát hajléktalan óvodásnak. Ez persze a szeretet jele volt – mondja, és elhallgat egy pillanatra. – Mondhatom a szarvaskői találkozást? – fordul férjéhez, aki bólint. – Soma szülei az erdei házikójukban ismerkedtem meg. Este érkeztünk, és nagy izgalommal vártak, a kedvenceimet főzte az anyukája, emlékszem, roskadozott az asztal, és éreztem, elfogadnak, azonnal összetegeződünk.

ESKÜ ÉS MEGÁLLAPODÁS

– Az apósjelölt közölte velem, ha akarok valamit a lányától, rázódjak helyre. A harmadik félév után otthagytam a főiskolát. Ha nem jön Ritus, elkallódom. Gyönyörű nyarunk volt, és '99 augusztusában, másfél év udvarlás után ott álltam hercegi jelmezben, egy almásderes ló nyergében, hogy az aggódó apa lássa, komolyak a szándékaim, és megkértem Ritus kezét.

Rita jogi doktor lett, Soma folytatta a Színművészetit egy másik osztályban, mikor 2000-ben házasságot kötöttek. Az esküvő előtt Soma tudta, Rita mellett képes lesz normális életet élni, Rita viszont nem titkolja, föltette magának a kérdést: vajon kell-e olyan férj neki, aki esténként gyakran nem lesz otthon a színház miatt?

– Hogy mi együtt vagyunk, az az igaz szerelem győzelmének tudható be. Azt tudtuk, férj-feleség leszünk, de az esküvőt mégis komoly útkeresés előzte meg. Egyikünket sem nevelték vallásosan, mi

mégis kerestünk valamit. Sok egyházi közösségbe, gyülekezetbe elmentünk, ideoda kapkodtunk, mire találkoztunk azzal a pásztorral, aki elvezett Istenhez, akinek segítségével megtaláltuk az utunkat. Világossá vált számunkra, hogy a Szentlélek ereje és Jézus Krisztus nélkül nem tudunk, nem akarunk élni. Mellette döntöttünk, felnőttként, szabad akaratunkból. És e fölismeréssel nyugalom, békeség költözött a szívünkbe. Az érzés máig velünk van – mondja Soma.

Ezután a házaspár hosszan, részletesen mesél magáról. Soma hiszi, az ember érték, joga van a szabad élethez, és ha baj, tragédia éri, megbotlik, netán elesik, akkor is kap esélyt egy új életre, reményt a talpra állásra és a lélek gyógyulására. Csak akarjon szakítani a múlttal, és merjen új szemlélettel élni. Ő ezt az utat járja, ismeri a hibáit, tudja, miben kellene változnia, mit kellene levetköznie. Azt tartja magáról, szenvedélyes kolerikus–szangvinikus alkat, aki a hibákat nehezen tolerálja, hogy perfekcionista és maximalista, és tud erőszakosan, bántóan viselkedni.

– Ritus azt szokta mondani: állj! Soma, nem a tengeren vagy, ez nem hajó! Igaza van. És tudom, könnyen robbanok, de pillanatok múlva ez elillan. Csak aztán veszem észre, hogy hullákat hagyok magam körül, és ez bánt. Küzdök, hogy a cél ne szentesítse az eszközt, hogy ne legyek hirtelen! – mondja úgy, hogy aki hallgatja, tudja, komolyan tesz is mindezért.

– Ne ostorozd magad! Az én dolgom, hogy pozitív visszajelzéseket adjak, támogató anya, feleség legyek. Somával mi kiegészítjük egymást. Kiegyenlítődünk. Mert tudatosak vagyunk a kapcsolatunkban. Tudjuk, nem a túlélésért kell küzdeni, hanem a házasságot ápolni. Naponta. Megbocsátva, újrakezdve, építgetve, mint egy karriert! De a házasság annál több, az egy életre szól! Nem lecserélhető, mint egy lakás, egy kocsi, még akkor sem, ha ma minden ezt sugallja – hallom Ritától.

A Zámbori házaspár nem fogalmazta meg konkrétan, nekik mit jelent a házasság, a család. De életük, lényük arról tanúskodik, ez az a hely, ahol a gyermek feltétel nélküli szeretetben nevelődik, örzi, továbbviszi a kultúrát, a családi értékeket. Az a hely, ahol a légkör támogató, ahol nincs tabu, és biztos a háttér. Ahová gyökerek kötnek, de lehet álmodni és szárnyakat eresztetni, ahol van munkamegosztás és közös felelősség. Egy olyan hely, ami feltölt, megnyugtat, regenerál és fölkészít a másnapra, a nagybetűs életre.

Árvai Magdolna